

Vej at fremstille Virksomheder her i Landet, saaledes at det bliver de øvrige Statsborgere, der komme til at betale derfor, enten til Statskassen eller til private, lige saa vist vil jeg altid være en Ven af paa en naturlig Maade at søge de naturlige Virksomheder her i Landet fremmede ved at give et saa frit Afløb for deres Produkter som muligt, og disse Virksomheder have vi paa saa mange forskellige Omraader. Det er jo ingenlunde, saaledes som man ofte vil gøre det til, kun Landbruget og Fiskeriet, hvorom det drejer sig. Nej, der er ikke saa ganske saa netop af vore væsentlige industrielle Virksomheder, som arbejde uden Beskyttelse, men bære Beskyttelsens Byrder, som vi alle maa bære, og som derfor have Krav paa, at der stables dem saa mange Rettelser som muligt for deres Eksport. Derfor mener jeg, at der er god Grund til at udsøge de Varer, som kunne have eller som burde faa nogen Betydning som Eksportartikler. Jeg skal nævne saadanne Varer i Vognladningsklasse 5, som jeg mener det vilde være ønskeligt at faa ned i Vognladningsklasse 6. Jeg beder paa Forhaand om Undskyldning, hvis jeg skulde begaa enkelte Fejl i Detaillerne. Man kan ikke paa dette Stadium have et saa stort Materiale, som man jo først vil faa senere hen i Udvalget, saa at der kunde være enkelte Takstforandringer, som jeg ikke har faaet med. Disse Artikler ere: Flæsk, Frugt, saltet og tørret Fisk, Suder og Skind samt Rød. Det er saadanne Artikler, der er i Vognladningsklasse 5, men som der var god Grund til at faa ned i Vognladningsklasse 6. Ligeledes er der et andet Punkt, som heller ikke burde være ubemærket og sikkert heller ikke har været ubemærket fra Regeringens Side — det siger jeg udtrykkelig, thi jeg vil bede Dem erindre, at der som Grundlag for min Kritik her ligger en Anerkendelse af den gode, liberale Gænge, som vor Takstpolitik i det hele taget er inde paa, og som jeg ønsker fortsat. Men der er et andet Hovedsynspunkt, nemlig at de Virksomheder, som arbejde for Eksportvæsenet, saa deres Produktionsforholdene saa billigt som muligt, og det kunne vi bidrage til ikke alene gennem Toldlovgivningen ved at staffe disse Raastoffer fri for Told, men ogsaa gennem Takstpolitikken ved at staffe dem saa billigt som muligt ind i Landet og ved at staffe dem befordrede saa billigt som muligt fra den ene Del af Landet til den anden. Som saadanne Artikler, der nu ere i Vognladningsklasse 6, men som jeg kunde ønske at faa sat saa langt ned som muligt, altsaa til Vognladningsklasse 7, skal jeg nævne: Cement, Foderstoffer, nemlig Olje-

fager, Balmefager o. s. v., kunstig Gødning, Gødningsfalte, Kujærn, Salt, Skoveffekter, Tømmer og Træ. Det er Artikler, som ikke alene vedrøre Landbruget, men som ogsaa vedrøre to af vore allervigtigste Industrier i Landet, to af dem, der i alt Fald i de senere Aar med noget Held have kunnet optræde som Eksportindustrier, nemlig Jærn- og Træindustrien, for ikke at tale om, at alle her i Landet ere højlig interesserede i at kunne faa Tømmer og Træ saa billigt som muligt; det er alle Virksomheder interesserede i. De vilde saa komme i Klasse med Varer som Mursten, Sten, Stenkul, naturlig Gødning, Brænde og Kalk, og jeg kan egentlig ikke se, hvorfor i alt Fald nogle af de Artikler, jeg her har anført, ere satte i en væsentlig dyrere Klasse.

Jeg skal endnu kun omtale ganske enkelte Punkter. I § 62 er der foreslaaet en meget væsentlig Reform, som jeg for mit Vedkommende vil anbefale saa levende, som jeg formaar; det er Udvidelsen af Frimærkepatk-systemet. Frimærkepatk-systemet er en stor Rettelse for Omsætningen og bliver benyttet i en stærkt stigende Grad, og det er en væsentlig og liberal Udvidelse, der her er foreslaaet, idet man hidtil kun har kunnet forsende Frimærkepatker paa indtil 30 Pund, medens det nu foreslaas, at man skal kunne forsende Patker paa 30—50 Pund blot ved at lægge et 20 Ores Mærke til, saaledes at man for 80 Ore kan forsende en Frimærkepatke paa 50 Pund. Ganste vist ved jeg, at det Synspunkt, jeg før fremsatte med Hensyn til Tariffernes Betydning for Eksporten, maaste kunde imødegaaes derved, at vi have gennemgaaende Tarifoverenskomster med vore Nabolande — navnlig med Thykland. Disse gennemgaaende Tarifoverenskomster vil det være Udvalgets Sag at studere, og jeg tror, at det vil være af Interesse ogsaa for Belysningen af disse Spørgsmaal at gøre sig bekendt dermed. Men sikkert er det i alle Tilfælde, at den Varemængde, der forsendes i den gennemgaaende Trafik her i Landet, ikke er saa forstrækkelig stor, langt fra saa stor i Forhold til andre Lande. Vor Gods- trafik er efter Bægt i den lokale Trafik 87 pCt. imod 12 pCt. i den gennemgaaende Trafik, og efter Indtægt 82 pCt. i den lokale Trafik mod 17 pCt. i den gennemgaaende Trafik. Det vil altsaa ses, at vi væsentlig skulle have vor Eksporttrafik i den lokale Trafik og hvorfor? Fordi vore Jærnbaneforbindelser saa aldeles væsentlig suppleres ved Søforbindelsen, fordi vore allerfleste Eksportrouter i Virkeligheden gaa til en eller anden Søhavn, Kjøbenhavn, Aarhus, Esbjerg og saa derfra videre. Derfor kunne